

Sygn akt II K 883/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2019r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Żmijewska

Protokolant: Justyna Romańczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 marca 2019r

sprawy **J. B.**, s. C. i J. z d. B., ur. (...)

w Ł.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 11 sierpnia 2018 roku na drodze krajowej numer (...) na 88 kilometrze w kierunku miejscowości S. kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu alkoholu we krwi na poziomie 2,331 promila (1,11 mg/l), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Łobzie, sygn. akt II K 479/08 z dnia 29 października 2008 roku,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 k.k.

II. w dniu 20 sierpnia 2018 roku na drodze krajowej numer (...) koło miejscowości K. kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu alkoholu we krwi na poziomie 1,659 promila (0,79 mg/l), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Łobzie, sygn. akt II K 479/08 z dnia 29 października 2008 roku,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 k.k.

I. uznaje oskarżonego J. B. za winnego tego, że :

a) w dniu 11 sierpnia 2018 roku na drodze krajowej numer (...) na 88 kilometrze w kierunku miejscowości S. kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,11 mg/l, czyn ten kwalifikuje z art. 178a§1kk.

b) w dniu 20 sierpnia 2018 roku na drodze krajowej numer (...) koło miejscowości K. kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,79 mg/l, czyn ten kwalifikuje z art. 178a§1k.k.

przy czym ustala, że czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1k.k. i za te czyny na podstawie art. 178§1k.k. w zw z art. 91§1k.k. wymierza mu karę grzywny w kwocie 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. B. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. B. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 6.000 (sześciu tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu państwa koszty sądowe w tym wymierza mu opłatę w kwocie 160zł (sto sześćdziesiąt złotych)

Sygn akt II K 883/18

UZASADNIENIE

Zgodnie z wnioskiem prokuratora – uzasadnienie wyroku sporządzone w zakresie kary i środków karnych (art.422§2 k.p.k.)

Wyrokiem z dnia 26 marca 2019r sąd uznał oskarżonego J. B. za winnego tego, że :

- w dniu 11 sierpnia 2018 roku na drodze krajowej numer (...) na 88 kilometrze w kierunku miejscowości S. kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,11 mg/l, czyn ten kwalifikując z art. 178a§1k.k.

- w dniu 20 sierpnia 2018 roku na drodze krajowej numer (...) koło miejscowości K. kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,79 mg/l , czyn ten kwalifikuje z art. 178a§1k.k.

Ustalając, że czynów tych oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1k.k. na podstawie art. 178a§1k.k. w zw z art. 91§1k.k. sąd wymierzył mu karę grzywny w kwocie 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka.

W oparciu o treść art. 42 § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego J. B. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat, a będąc do tego zobowiązany na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 6.000 (sześciu tysięcy) złotych;

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonego – jako skazanego w sprawie z oskarżenia publicznego - na rzecz Skarbu państwa koszty sądowe w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 160zł (sto sześćdziesiąt złotych)

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 k.k. Przepis ten wskazuje na cztery dyrektywy wymiaru kary: pierwsze dwie z nich, tj. współmierność kary do stopnia winy i do stopnia społecznej szkodliwości czynu, mają zapewnić sprawiedliwość orzekanych kar; dwie następne - cele kary, a mianowicie zapobiegawcze i wychowawcze oddziaływanie na sprawcę przestępstwa (prewencja indywidualna) oraz społeczne oddziaływanie kary (prewencja ogólna).

Uzyskane przez sąd aktualne informacje dotyczące uprzedniej karalności oskarżonego, z których wynika, iż obecnie nie figuruje on w Krajowym Rejestrze Karnym stanowiły podstawę do zmiany kwalifikacji prawnej obu czynów z art. 178a§4k.k. (wskazanego w akcie oskarżenia) na 178a§1k.k.

Mając zaś na uwadze niewielką odległość czasową dzielącą oba czyny sąd za uzasadnione uznał przyjęcie, iż zostały one popełnione w ramach ciągu przestępstw. Tym samym za oba te czyny została wymierzona jedna kara przy zastosowaniu zasady określonej właśnie w art. 91§1 k.k.

Przestępstwo przypisane oskarżonemu – kwalifikowane z art. 178a§1k.k. - zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Mając na uwadze poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oraz

okoliczności wpływające na korzyść oskarżonego, jak jego niekaralność, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, w ocenie Sądu karą, która spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze jest kara 80 stawek dziennych grzywny. Biorąc pod uwagę, iż Sąd mógł ją wymierzyć w wymiarze od 10 stawek dziennych do 540, jawi się jako kara nie rażąca swoją surowością, jednocześnie jako wystarczająco dolegliwa dla oskarżonego, który wszak swoim zachowaniem spowodował zagrożenie. Wysokość stawki dziennej grzywny ustalono na bliskim minimalnemu poziomie 20 złotych, biorąc pod uwagę iż oskarżony jest obecnie osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Urzędzie Pracy, poszukującą zatrudnienia ale gotową do podjęcia pracy umożliwiającej mu spłatę orzeczonej kary grzywny.

Oskarżony – jak wynika z aktualnej informacji pozyskanej z Krajowego Rejestru Karnego - nie był w przeszłości karany sędownie, przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wykazał wolę zmiany swego zachowania czym dał podstawy do przyjęcia, iż wymierzenie mu kary rodzajowo surowszej tj pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności nie jest uzasadnione.

Jednocześnie na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd zobligowany był orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres nie krótszy niż 3 lata. W przypadku prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości orzeczenie zakazu prowadzenia tego rodzaju pojazdów jest więc obowiązkiem sądu.

Funkcja środka karnego określonego w art. 42k.k. wiąże się z jego prewencyjnym oddziaływaniem wobec społeczeństwa. Stąd też okres, na jaki sąd orzeka te środki, winien odpowiadać potrzebie prewencyjnego oddziaływania. Ma to także istotne znaczenie w zakresie odbioru orzeczenia sądowego jako sprawiedliwej reakcji w odniesieniu do stopnia zawinienia, który wpływał na rodzaj orzeczonego środka karnego, a także okres jego trwania.

Orzekając w niniejszej sprawie sąd uznał, iż wystarczającą dolegliwością dla oskarżonego będzie orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze 5 lat, a więc powyżej minimalnego poziomu - mając na uwadze, iż oskarżony dopuścił się popełnienia (w ramach ciągu przestępstw) dwóch czynów kwalifikowanych każdy z art. 178a§1k.k.

Sąd na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł o obligatoryjnym świadczeniu pieniężnym na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 6.000 zł, albowiem biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego i tak jest to kwota, której zgromadzenie wymagać będzie dużych nakładów pracy. Z uwagi jednak na fakt, iż oskarżony popełnił ciąg przestępstw uzasadnionym było orzeczenie świadczenia na wyższym niż minimalny poziomie.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonego – jako skazanego w sprawie z oskarżenia publicznego - na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierzył mu opłatę w wysokości 160 zł.